

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	2Tdo/68/2025
Identifikačné číslo spisu:	8122013018
Dátum vydania rozhodnutia:	21.10.2025
Meno a priezvisko:	JUDr. Peter Paluda
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2025:8122013018.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Petra Paludu, sudkyne JUDr. Beáty Javorkovej a sudcu JUDr. Mariána Mačuru v trestnej veci obvineného C. R., pre pokračovací obzvlášť závažný zločin sexuálneho zneužívania podľa § 201 ods. 1, ods. 2 písm. a), ods. 3 Trestného zákona účinného do 31. decembra 2020 a iné, na neverejnom zasadnutí konanom 21. októbra 2025 v Bratislave, o dovolaní obvineného proti uzneseniu Krajského súdu v Prešove zo 14. novembra 2024, sp. zn. 1To/13/2024, takto

rozhodol:

Podľa § 382 písm. c) Trestného poriadku dovolanie obvineného C. R. odmieta.

Odôvodnenie

I.

Konanie predchádzajúce dovolaniu

Okresný súd Prešov (ďalej aj „prvostupňový súd“ alebo „okresný súd“) rozsudkom z 19. februára 2024, sp. zn. 4Tk/1/2022, uznal obvineného C. R. (ďalej len „obvinený“) za vinného v bode 1) z pokračovacieho obzvlášť závažného zločinu sexuálneho zneužívania podľa § 201 ods. 1, ods. 2 písm. a), ods. 3 Trestného zákona v znení do 31. decembra 2020 s poukazom na § 138 písm. b), písm. j), § 123 ods. 3 písm. i) Trestného zákona v súbehu s prečinom ohrozovania mravnej výchovy mládeže podľa § 211 ods. 1, ods. 3 písm. a) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. b) Trestného zákona, v bode 2) z pokračovacieho obzvlášť závažného zločinu sexuálneho zneužívania podľa § 201 ods. 1, ods. 2 písm. a), ods. 3 Trestného zákona v znení do 31. decembra 2020 s poukazom na § 138 písm. b), § 123 ods. 3 písm. i) Trestného zákona, v bode 3) zo zločinu výroby detskej pornografie podľa § 368 ods. 1, ods. 2 písm. b) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. b) Trestného zákona na tom skutkovom základe, že:

1) od presne nezisteného dňa roku 1998 najneskôr do 18. novembra 2006, na rôznych miestach bytových domov č. XXX a č. XXX v obci T., časť L., okres D. a inde vedomý si toho, že Ing. E. A., rod. H., nar. XX. U. XXXX bola v tom čase osobou mladšou ako pätnásť rokov, v nepravdivých intervaloch vykonával s ňou rôzne sexuálne praktiky tak, že ju pod rôznymi zámienkami pozýval k sebe

do bytu, ako aj do pivnice prislúchajúcej k bytu na adrese T., L. č. XXX a na týchto miestach ju postupne počas celého uvedeného obdobia najprv ohmatával na prsiach a pohlavných orgánoch, neskôr aj orálne uspokojoval a prstami vnikal do jej pohlavných orgánov a taktiež sa od nej nechával sám orálne uspokojovať, pričom v tomto konaní pokračoval aj po tom, čo menovaná dovŕšila pätnásť rok svojho veku a to až do 18. novembra 2009, kedy s ňou okrem uvedených sexuálnych praktík opakovane vykonával aj pohlavný styk, pričom jej zato tiež poskytoval majetkové výhody, čím ju takto úmyselne zvädzal k nemravnému spôsobu života a spôsobil jej Posttraumatickú stresovú poruchu, ktorá u nej vyvolala stavy úzkosti, strachu, ľakavých reakcií, pokles nálady do depresívnej symptomatológie, opakované prežívanie epizodických stavov, bolestivé pocity, výčitky a pocity beznádeje, čo ju závažne obmedzovalo v obvyklom spôsobe života, trvalo od detstva až do súčasnosti, a vyžiadalo si psychologickú intervenciu formou psychoterapeutických sedení, ktoré navštevuje od septembra 2021, pričom doba liečenia Posttraumatickej stresovej poruchy je viac ako jeden rok,

- od presne nezisteného dňa roku 1999 najneskôr do bližšie nezisteného dňa roku 2001 na rôznych miestach v byte na adrese T., L. XXX, okres D., vedomý si toho, že Q. W. rod. H., nar. XX. O. XXXX, bola v tom čase osobou mladšou ako pätnásť rokov, v nepravidelných intervaloch približne raz do týždňa vykonával s ňou sexuálne praktiky tak, že ju pod rôznymi zámienkami, ako napríklad hrou na playstation, pozýval k sebe do bytu a na týchto miestach ju postupne počas celého uvedeného obdobia hladkal a stimuloval na vonkajších pohlavných orgánoch na pyskoch ohanbia, čím jej spôsobil Posttraumatickú stresovú poruchu, ktorá u nej vyvolala stavy úzkosti, strachu, panické ataky a depresívne ladené nálady, čo ju závažne obmedzovalo v obvyklom spôsobe života, trvalo od detstva až do súčasnosti, a vyžaduje si započatie s individuálnou psychoterapiou, pričom doba liečenia Posttraumatickej stresovej poruchy je viac ako jeden rok,

- od presne nezisteného dňa roku 2003 najneskôr do 2. júla 2008, na rôznych miestach bytového domu č. XXX v obci T., časť L., okres D. a T., časť L. č. XXX, vedomý si toho, že K. R., rod. H., nar. X. C. XXXX bola v tom čase osobou mladšou ako pätnásť rokov, v nepravidelných intervaloch vykonával s ňou sexuálne praktiky tak, že ju pod rôznymi zámienkami, ako napríklad hrou na playstation, pozýval k sebe do bytu a na týchto miestach, ako aj v mieste bydliska K. R., rod. H. na adrese T., časť L. č. XXX ju postupne počas celého uvedeného obdobia najprv ohmatával na prsiach cez tričko a neskôr aj rukou na nahých prsiach pod tričkom, na pohlavných orgánoch a v dobe keď mala jedenásť rokov svojím prstom vnikal do jej vnútorných pohlavných orgánov, čím jej spôsobil Posttraumatickú stresovú poruchu, ktorá u nej vyvolala stavy úzkosti, strachu, depresívne ladené nálady a pocity beznádeje, čo ju závažne obmedzovalo v obvyklom spôsobe života, trvalo od detstva až do súčasnosti, a vyžaduje si individuálnu psychoterapiu, pričom doba liečenia Posttraumatickej stresovej poruchy je viac ako jeden rok,

2) od presne nezisteného dňa roku 2012 najneskôr do 14. apríla 2018, na adrese Hôrka, L. XXX, okres D. a inde, vedomý si toho, že F. H., nar. XX. K. XXXX bola v tom čase osobou mladšou ako pätnásť rokov, v nepravidelných intervaloch vykonával s ňou sexuálne praktiky, a to tak, že sa jej rukami opakovane dotýkal tela na prsiach a genitáliách a neskôr jej aj strkal prsty do vagíny, čím jej spôsobil Posttraumatickú stresovú poruchu, ktorá u nej vyvolala stavy úzkosti, strachu, depresívne ladených nálad, opakované prežívanie epizodických stavov, bolestivé pocity, výčitky a pocity beznádeje, čo ju závažne obmedzovalo v obvyklom spôsobe života, trvalo od detstva až do súčasnosti a vyžaduje si započatie s individuálnou psychoterapiou, pričom doba liečenia Posttraumatickej stresovej poruchy je viac ako jeden rok,

- od presne nezisteného dňa roku 2016 najneskôr do 8. novembra 2019, na adrese T., L. XXX, okres D., vedomý si toho, že U. G., nar. X. U. XXXX bola v tom čase osobou mladšou ako pätnásť rokov, v nepravidelných intervaloch ju sexuálne zneužíval tak, že využil jej návštevy s rodičmi v bytovom dome, kde túto volal do spálne a tam ju zozadu chytal, pod zámienkou zistenia materiálu trička a ukážky korytnačiek na prsiach a neskôr aj pod tričkom za nahé prsia, čím jej spôsobil Posttraumatickú stresovú poruchu doprevádzanú zmiešanou úzkostnou depresívnou poruchou, ktorá u nej vyvolala stavy úzkosti, strachu, depresívnu náladu, celkovú zvýšenú unaviteľnosť a panické ataky, čo ju závažne obmedzovalo

v obvyklom spôsobe života, trvalo od detstva až do súčasnosti a vyžaduje si psychoterapiu u klinického psychológa a liečbu u psychiatra, pričom doba liečenia Posttraumatickej stresovej poruchy je viac ako jeden rok,

3) od presne nezisteného dňa roku 2005 najneskôr do 18. novembra 2009 v obci T., L. č. XXX, okres D. v mieste svojho trvalého bydliska v rôznych miestnostiach svojho bytu ako aj v pivnici prislúchajúcej k bytu na adrese T., L. č. XXX, vyhotovoval svojim mobilným telefónom zn. Sony Ericsson K850i fotografie s erotickou tematikou, pričom fotografie pod číslami 000058 až 000061, 000064, 000070, 000076, 000080, 000082, 000086, 000092, 000095, 000099, 000100, 000108, 000109, 000112, 000116, 000118, 000124, 000125, 000126, 000139, 000143, 000144, 000195 zobrazujú obnažené pohlavné orgány vtedy osoby mladšej ako osemnásť rokov Ing. E. A., rod. H. a zároveň vyhotovil 3 ks obrazovo-zvukových videí (000146, 000181, 000200) zobrazujúcich pohlavný styk a iné spôsoby sexuálnych praktík, z ktorých najmenej jedno (000200) zobrazuje obvineného C. R. s vtedy osobou mladšou ako osemnásť rokov Ing. E. A., rod. H..

Okresný súd uložil obvinenému podľa § 201 ods. 3 Trestného zákona, s použitím § 38 ods. 2 Trestného zákona, pri existencii poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písm. j) Trestného zákona a existencii priťažujúcej okolnosti podľa § 37 písm. h) Trestného zákona, § 41 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona úhrnný trest odňatia slobody vo výmere trinásť rokov a podľa § 48 ods. 4 Trestného zákona obvineného pre výkon uloženého trestu zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Zároveň súd prvého stupňa uložil obvinenému podľa § 60 ods. 1 písm. a) Trestného zákona trest prepadnutia vecí, a to mobilného telefónu zn. Sony ERIKSON, CYBER-SHOT čiernej farby so SIM kartou Eurotel a kartou zn. SANDISK vydané obvineným pri domovej prehliadke 8. novembra 2021.

Podľa § 73 ods. 2 písm. b) Trestného zákona okresný súd uložil obvinenému ochranné sexuologické liečenie ústavnou formou a podľa § 76 ods. 1 Trestného zákona a v spojení s § 78 ods. 1 Trestného zákona mu uložil ochranný dohľad v trvaní tri roky.

Podľa § 287 ods. 1 Trestného poriadku súd prvého stupňa uložil obvinenému povinnosť nahradiť poškodenú Ing. E. A., nar. XX. U. XXXX v D., bytom Ď. č. XXX, okr. L.-okolie nemajetkovú ujmu za zásah do práva na ochranu osobnosti v sume 15 000 Eur a sumu 14 908,19 Eur titulom náhrady za sťaženie spoločenského uplatnenia, poškodenú Q. W., nar. XX. O. XXXX v D., bytom T.-L. č. XXX, okr. D. nemajetkovú ujmu za zásah do práva na ochranu osobnosti v sume 7 500 Eur a sumu 2 589,13 Eur titulom náhrady za sťaženie spoločenského uplatnenia, poškodenú K. R., nar. X. C. XXXX v D., bytom T.-L. č. XXX, okr. D. nemajetkovú ujmu za zásah do práva na ochranu osobnosti v sume 7 500 Eur a sumu 17 386,84 Eur titulom náhrady za sťaženie spoločenského uplatnenia, poškodenú F. H., nar. XX. K. XXXX v D., bytom T.-L. č. XXX, okr. D. nemajetkovú ujmu za zásah do práva na ochranu osobnosti v sume 7 500 Eur a sumu 24 804 Eur titulom náhrady za sťaženie spoločenského uplatnenia, poškodenú U. G., nar. X. U. XXXX v D., bytom L. XXX/X, D. nemajetkovú ujmu za zásah do práva na ochranu osobnosti v sume 7 500 Eur a sumu 26 338 Eur titulom náhrady za sťaženia spoločenského uplatnenia a zároveň všetky poškodené podľa § 288 ods. 2 Trestného poriadku so zvyškom nároku odkázal na civilný proces.

Krajský súd v Prešove (ďalej aj „krajský súd“ alebo „odvolací súd“) uznesením zo 14. novembra 2024, sp. zn. 1To/13/2024, podľa § 319 Trestného poriadku zamietol odvolania obvineného, prokurátora a poškodených Ing. E. A., Mgr. K. R., PhD. F. H., U. G..

II.

Dovolanie a vyjadrenie k nemu

Proti vyššie citovanému rozsudku okresného súdu v spojení s uznesením krajského súdu podal obvinený dovolanie prostredníctvom obhajcu písomným podaním z 3. júla 2025 z dôvodov podľa § 371 ods. 1 písm. h), písm. i) Trestného poriadku.

V odôvodnení dovolania obvinený uviedol, že napadnutými rozhodnutiami došlo k porušeniu zákona v ustanoveniach § 2 ods. 7 ods. 9, ods. 12 Trestného poriadku a čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, ktorými sa konajúce súdy neriadili. Súd je povinný hodnotiť znalecké posudky na základe starostlivého uváženia a všetkých okolností prípadu jednotlivo, aj v ich súhrne s ostatnými dôkazmi. K porušeniu práva na obhajobu a práva na spravodlivý súdny proces zo strany konajúcich súdov došlo tým, že pri hodnotení dôkazov nepostupovali podľa zásada trestného konania.

Obvinenému bol uložený trest mimo zákonom stanovenú trestnú sadzbu, nakoľko rozhodnutie súdu prvého stupňa je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku. Ťažká ujma na zdraví u poškodených nebola ustálená znalkyňou z odboru psychológie, ani znalkyňou z odboru psychiatrie. Vychádzajúc z § 123 ods. 4 Trestného zákona posttraumatická stresová porucha u poškodených, ktorá by trvala dlhší čas nebola odborníkmi ustálená, nakoľko znalecké posudky neobsahujú objektívne časovo ohraničenú dobu liečenia u žiadnej z poškodených. Neobsahujú údaje ani o tom, v akých sférach života boli obmedzené, po akú dobu a v akej intenzite ich posttraumatická stresová porucha obmedzila v obvyklom spôsobe života. V súvislosti s ťažkou ujmovou na zdraví obvinený poukázal na rozhodnutia Najvyššieho súdu Českej republiky z 29. januára 2020, sp. zn. 8 Tdo 1486/2019, z 27. marca 2018, sp. zn. 6 Tdo 320/2018, a z 19. júla 2017, sp. zn. 8 Tdo 751/2017.

Z vyššie uvedených dôvodov obvinený navrhol, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa § 386 ods. 1 Trestného poriadku vyslovil porušenia zákona podľa § 386 ods. 2 Trestného poriadku, zrušil napadnuté rozhodnutia a podľa § 388 ods. 1 Trestného poriadku prikázal okresnému súdu, aby vec v potrebnom rozsahu znovu prerokoval a rozhodol.

K dovolaniu obvineného sa vyjadril prokurátor Okresnej prokuratúry Poprad (ďalej len „prokurátor“) podaním z 31. júla 2025, v ktorom uviedol, že s argumentáciou odsúdeného sa nestotožňuje a napadnuté rozhodnutia považuje za zákonné a správne. K dovolaciemu dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. i) Trestného poriadku prokurátor uviedol, že nie je predmetom skúmania dovolacieho súdu, akým spôsobom sa súdy nižších stupňov vysporiadali s hodnotením jednotlivých dôkazov, ani to aké závery z vykonaného dokazovania vyvodili, pretože ide o námietky skutkového charakteru. Námietky obvineného smerujú proti hodnoteniu znaleckých posudkov a nespádajú do rámca vyššie spomenutého dovolacieho dôvodu. Súdy vychádzali nielen z týchto znaleckých posudkov, ale aj z výpovedí samotných poškodených, ich partnerov, rodičov, svedkov a ustálili, že všetky poškodené trpeli posttraumatickou stresovou poruchou, ktorá ich obmedzovala v obvyklom spôsobe života viac ako jeden rok tak, ako to vyžaduje § 123 ods. 3 písm. i), ods. 4 Trestného zákona.

Prokurátor uviedol, že nedošlo ani k naplneniu dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. h) Trestného poriadku. Úhrnný trest odňatia slobody vo výške trinásť rokov, ktorý bol uložený obvinenému podľa § 201 ods. 3 Trestného zákona s použitím § 38 ods. 2 Trestného zákona, § 36 písm. j) Trestného zákona, § 37 písm. h) Trestného zákona a § 41 ods. 1 ods. 2 Trestného zákona je správny, pretože je v rámci zákonom stanovenej trestnej sadzby 12 až 20 rokov.

S poukazom na vyššie uvedené skutočnosti prokurátor navrhol, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky dovolanie obvineného odmietol podľa § 382 písm. c) Trestného poriadku.

III.

Konanie pred dovolacím súdom

Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej aj „najvyšší súd“) ako súd dovolací (§ 377 Trestného poriadku) pred vydaním rozhodnutia o dovolaní skúmal procesné podmienky pre podanie dovolania a zistil, že dovolanie bolo podané proti prípustnému rozhodnutiu [§ 368 ods. 1, ods. 2 písm. h) Trestného poriadku], oprávnenou osobou [§ 369 ods. 2 písm. b) Trestného poriadku], v zákonnej lehote a na príslušnom súde (§ 370 ods. 1, ods. 3 Trestného poriadku), a že spĺňa obligatórne obsahové náležitosti

dovolania (§ 374 ods. 1 a ods. 2 Trestného poriadku). Okrem toho zistil, že bola splnená aj podmienka dovolania podľa § 372 ods. 1 Trestného poriadku, veta prvá, keďže obvinený pred podaním dovolania využil svoje právo podať riadny opravný prostriedok a o tomto bolo rozhodnuté.

Súčasne však dospel k záveru, že podané dovolanie je potrebné odmietnuť na neverejnom zasadnutí, nakoľko je zrejmé, že nie sú naplnené dôvody dovolania uvedené v § 371 ods. 1 Trestného poriadku.

Najvyšší súd považuje za potrebné vo všeobecnej rovine pripomenúť, že z konštrukcie a štruktúry jednotlivých dovolacích dôvodov uvedených v § 371 ods. 1 písm. a) až n) Trestného poriadku vyplýva, že dovolanie ako mimoriadny opravný prostriedok proti právoplatným rozhodnutiam súdu je určené na nápravu výslovne uvedených procesných a hmotnoprávných chýb. Dovolanie nie je v zásade prostriedkom určeným na revíziu skutkových zistení, ktoré urobili sudy prvého a druhého stupňa [primerane pozri rozhodnutie najvyššieho súdu zverejnené v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky (ďalej len „Zbierka“) pod č. 57/2007-II]. Povedané inými slovami, dovolaním podaným z niektorého z dôvodov uvedených v § 371 ods. 1 Trestného poriadku sa nemožno domáhať preskúmania skutkových zistení, na ktorých je založené napadnuté alebo jemu predchádzajúce rozhodnutie, a ani prehodnotenia vykonaného dokazovania. Pritom platí, že obsah konkrétne uplatnených námietok, tvrdení a právnych názorov, o ktoré sa v dovolaní opiera existencia určitého dovolacieho dôvodu, musí skutočne vecne zodpovedať zákonnému vymedzeniu takéhoto dovolacieho dôvodu podľa § 371 Trestného poriadku. Nestačí, ak podané dovolanie len formálne odkazuje na príslušné ustanovenie upravujúce dôvody dovolania, pokiaľ v skutočnosti obsahuje argumenty stojace mimo uplatneného dovolacieho dôvodu (pozri napr. odôvodnenie rozhodnutia najvyššieho súdu zverejnené v Zbierke pod č. 51/2014).

Zároveň treba uviesť, že viazanosť dovolacieho súdu dôvodmi dovolania, ktoré sú v ňom uvedené, v zmysle § 385 ods. 1 Trestného poriadku sa týka vymedzenia chýb napadnutého rozhodnutia a konania, ktoré mu predchádzalo (§ 374 ods. 1 Trestného poriadku), a nie právnych dôvodov dovolania uvedených v ňom v súlade s § 374 ods. 2 Trestného poriadku z hľadiska ich hodnotenia podľa § 371 Trestného poriadku (pozri rozhodnutie najvyššieho súdu zverejnené v Zbierke pod č. 120/2012-I). Pri zisťovaní dôvodov dovolania dovolacím súdom je rozhodujúca ich vecná špecifikácia a nie ich označenie podľa § 371 Trestného poriadku.

Jednotlivé dovolacie dôvody (§ 371 ods. 1 písm. a) až n) Trestného poriadku), sú vymedzené taxatívne a podstatne užšie ako dôvody zakotvené v Trestnom poriadku pre zrušenie rozsudku v odvolacom konaní, aby sa príliš širokým uplatnením tohto mimoriadneho opravného prostriedku nenarušovala právna istota. Dovolanie teda nezakladá ďalšiu riadnu opravnú inštanciu a nepredstavuje „ďalšie odvolanie“ (primerane napríklad uznesenia najvyššieho súdu sp. zn. 4 Tdo 67/2018, 4 Tdo 17/2019, 4 Tdo 23/2019, 5 Tdo 85/2017, 5 Tdo 7/2020).

Podľa § 371 ods. 1 písm. i) Trestného poriadku dovolanie možno podať ak rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia; správnosť a úplnosť zisteného skutku však dovolací súd nemôže skúmať a meniť.

Formulácia tohto ustanovenia vyjadruje, že dovolanie je určené na nápravu právnych chýb rozhodnutia vo veci samej, pokiaľ tieto chyby spočívajú v právnom posúdení skutku alebo iných skutočností podľa noriem hmotného práva. Poukazovanie na nesprávne skutkové zistenia, na ktorých je rozhodnutie založené, alebo nesúhlas s hodnotením dôkazov súdmi tento dovolací dôvod nenapĺňa (porovnaj uznesenie najvyššieho súdu z 24. júla 2007, sp. zn. 2 Tdo 21/2007, uverejnené v Zbierke pod č. 57, roč. 2007 - II.).

Povedané inými slovami, predmetný dovolací dôvod dikciou za bodkočiarkou vylučuje námietky skutkové, tzn. nie je prípustné právne účinne namietkať, že skutok tak, ako bol zistený súdmi prvého a druhého stupňa, bol zistený nesprávne a neúplne, ani hodnotenie vykonaných dôkazov, pretože určitý skutkový stav je vždy výsledkom tohto hodnotiaceho procesu. Ďalej predpokladá, ako už bolo vyššie

uvedené výlučne chyby právne, ktoré sa dotýkajú právneho posúdenia zisteného skutku v tom zmysle, že tento bol v rozpore s Trestným zákonom posúdený buď ako prísnejší alebo miernejší trestný čin, alebo že vôbec nemal byť posúdený ako trestný čin pre existenciu niektorej Trestným zákonom predpokladanej okolnosti vylučujúcej trestnú zodpovednosť páchateľa alebo protiprávnosť činu. Spomenutý dovolací dôvod je okrem toho daný aj nesprávnou aplikáciou iného hmotnoprávneho ustanovenia, ktorá nemusí bezprostredne súvisieť len s právnym posúdením skutku, ale sa môže dotýkať, napr. rozhodovania o treste, či ochrannom opatrení (pozri rozhodnutie najvyššieho súdu zverejnené v Zbierke pod č. 47/2014-II).

Za naplnenie dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. i) Trestného poriadku obvinený považoval to, že okresný ako aj krajský súd nesprávne hodnotili znalecké posudky na poškodené a nevysporiadali sa so všetkými okolnosťami významnými pre rozhodnutie, t. j. nesprávne vyhodnotili dôkazy v tom zmysle, že bol nedôvodne uplatnený kvalifikačný znak spáchania trestnej činnosti s následkom v podobe spôsobenia ťažkej ujmy na zdraví podľa § 123 ods. 3 písm. i) Trestného zákona, keďže znalecké posudky neohranili dobu liečenia u žiadnej z poškodených. Z toho vyplynula nemožnosť posúdenia jeho konania podľa § 201 ods. 3 písm. a) Trestného zákona, a preto aj následne uložený trest podľa § 201 ods. 3 Trestného zákona bol uložený mimo trestnej sadzby, čím bol podľa obvineného naplnený aj dovolací dôvod podľa ustanovenia § 371 ods. 1 písm. h) Trestného poriadku.

Najvyšší súd (ako jeho judikatúra opakovane zdôrazňuje) v zmysle dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. i) Trestného poriadku len posúdi, či skutok zistený súdom zodpovedá použitej právnej kvalifikácii (všetkým jej znakom). Nevstupuje do procesu hodnotenia dôkazov, teda dôkazy nehodnotí, ani nepreskúma správnosť úvah skôr vo veci konajúcich súdov pri hodnotení dôkazov. Dovolací súd musí pri svojom kvalifikačnom prieskume vychádzať výlučne zo skutkovej vety odsudzujúceho výroku napadnutého rozsudku (pozri odôvodnenie rozhodnutia najvyššieho súdu zverejnené v Zbierke pod č. 22/2015).

V rámci dovolacieho konania je preto prípustné preskúmať najmä nasledovné právne otázky:

- či skutok, za ktorý bol obvinený uznaný za vinného bol nesprávne právne kvalifikovaný ako iný trestný čin,
- či skutok vôbec napĺňa znaky trestného činu,
- či obvinený nebol uznaný za vinného z prísnejšieho trestného činu, než ktorý zodpovedá skutkovým zisteniam,
- alebo či nebolo nesprávne použité iné hmotnoprávne ustanovenie, napr. ustanovenie o okolnostiach vylučujúcich protiprávnosť konania (§ 24 až § 30 Trestného zákona), o zániku trestnosti (§ 87 Trestného zákona), alebo o ukladaní úhrnného, spoločného či súhrnného trestu (§ 41 a § 42 Trestného zákona).

Trestného činu sexuálneho zneužívania podľa § 201 Trestného zákona sa dopustí ten trestnoprávne zodpovedný subjekt:

(1) Kto vykoná súlož s osobou mladšou ako pätnásť rokov alebo kto takú osobu iným spôsobom sexuálne zneužije, potrestá sa odňatím slobody na tri roky až desať rokov.

(2) Odňatím slobody na sedem rokov až dvanásť rokov sa páchateľ potrestá, ak spácha čin uvedený v odseku 1

a) závažnejším spôsobom konania,

b) na chránenej osobe,

c) z osobitného motívu.

(3) Odňatím slobody na dvanásť rokov až pätnásť rokov sa páchateľ potrestá, ak spácha čin uvedený v odseku 1 a spôsobí ním ťažkú ujmu na zdraví.

Podľa § 123 ods. 3 Trestného zákona ťažkou ujmov na zdraví sa na účely tohto zákona rozumie len vážna porucha zdravia alebo vážne ochorenie, ktorou je

a) zmrzačenie,

b) strata alebo podstatné zníženie pracovnej spôsobilosti,

c) ochromenie údu,

- d) strata alebo podstatné oslabenie funkcie zmyslového ústrojenstva,
- e) poškodenie dôležitého orgánu,
- f) zohyzdenie,
- g) vyvolanie potratu alebo usmrtenie plodu,
- h) mučivé útrapy, alebo
- i) porucha zdravia trvajúca dlhší čas.

Podľa § 123 ods. 4 Trestného zákona poruchou zdravia trvajúcou dlhší čas sa na účely tohto zákona rozumie porucha, ktorá si objektívne vyžiadala liečenie, prípadne aj pracovnú neschopnosť, v trvaní najmenej štyridsaťdva kalendárnych dní, počas ktorých závažne ovplyvňovala obvyklý spôsob života poškodeného.

Objektom trestného činu sexuálneho zneužívania je záujem spoločnosti na riadnom mravnom a telesnom vývoji osôb mladších ako 15 rokov, bez ohľadu na ich pohlavie, alebo na ich pohlavnú zrelosť. Z dôvodu, že tento záujem priamo nepatrí osobe, ktorá je mladšia ako 15 rokov, nie je možné v rámci tohto trestného činu využiť okolnosť vylučujúcu protiprávnosť činu - súhlas poškodeného podľa § 29 Trestného zákona. Predmetom útoku je osoba, ktorá je mladšia ako 15 rokov, bez ohľadu na pohlavie.

Objektívna stránka je v tomto prípade formulovaná alternatívne. Páchateľ sa uvedeného trestného činu dopustí tak, že buď vykoná súlož s osobou mladšou ako 15 rokov, alebo takú osobu iným spôsobom sexuálne zneužije. Nie je vylúčená ani kombinácia uvedeného konania (napr. páchateľ vykoná súlož s osobou mladšou ako 15 rokov a následne na nej vykoná aj orálny sex). Súložou sa rozumie spojenie pohlavných orgánov muža a ženy, v tomto prípade spojenie pohlavných orgánov páchateľa a dieťaťa. Aj čiastočné vsunutie pohlavného údu sa považuje za dokonanú súlož a nemožno takéto konanie právne kvalifikovať ako pokus. Pojem "súlož" je nutné dôkladne rozlišovať od pohlavného styku, ktorý možno definovať ako akýkoľvek spôsob ukájania pohlavných pudov na tele inej osoby. V prípade, že by išlo iba o dotyk jednotlivých orgánov, ale nie o prienik, možno dané konanie páchateľa subsumovať pod pojem „iná sexuálna praktika“.

Pre trestnoprávnu zodpovednosť nie je rozhodujúce, či dôjde k pohlavnému uspokojeniu, resp. k ejakulácii. Iný spôsob sexuálneho zneužívania je zásah do pohlavnej sféry poškodeného rovnakej alebo obdobnej intenzity, ako je súlož. Pôjde predovšetkým o orálny styk, análny styk, zasúvanie prstov alebo iných predmetov do ženského pohlavného ústrojenstva, vsúvanie pohlavného údu medzi prsia dievčaťa, ohmatávanie genitálií dievčaťa alebo chlapca, prs dievčaťa, erotické masáže, ktoré páchateľ vykonáva druhej osobe, alebo osoba mladšia ako 15 rokov vykonáva masáž páchateľovi a iné. Môže ísť aj o aktivitu osoby mladšej ako 15 rokov na popud páchateľa.

Za formy sexuálneho zneužívania sa považuje aj akékoľvek neprístojné vystavovanie dieťaťa sexuálnemu kontaktu, pričom môže ísť o tzv. kontaktné zneužívanie (sem patrí zneužívanie, a to buď aktívnym konaním páchateľa, ktorý vykonáva súlož s dieťaťom, dotýka sa jeho pohlavných orgánov a pod., alebo aktívnym konaním dieťaťa, t. j. dieťa sa dotýka pohlavných orgánov páchateľa a pod.), ako aj o tzv. bezkontaktné zneužívanie (ide o sexuálne aktivity, pri ktorých nedochádza k žiadnemu sexuálnemu kontaktu, napr. vystavovanie dieťaťa pornografickým záznamom, opakované bezkontaktné útoky exhibicionistu a pod.).

Subjekt je v tomto prípade všeobecný, takže trestného činu sa môže dopustiť akákoľvek fyzická osoba alebo právnická osoba.

Z hľadiska subjektívnej stránky sa vyžaduje úmyselné zavinenie. Pre trestnú zodpovednosť páchateľa v tomto smere nie je rozhodujúce, či ide o úmysel priamy (dolus directus) alebo o úmysel nepriamy (dolus eventualis).

Predmetné ustanovenie obsahuje definíciu pojmu "porucha zdravia trvajúca dlhší čas" na účel výkladu § 123 ods. 3 písm. i) Trestného zákona ako jedného z alternatívnych atribútov ťažkej ujmy na zdraví.

Porucha zdravia trvajúca dlhší čas je charakterizovaná nasledujúcimi znakmi:

1. objektívna potreba liečenia alebo aj pracovnej neschopnosti,
2. trvanie najmenej 42 kalendárnych dní,
3. závažné ovplyvnenie obvyklého (zvyčajného) spôsobu života.

Ad 1) Objektívna potreba liečenia znamená nevyhnutnosť poskytovania zdravotnej starostlivosti nie na základe subjektívneho rozhodnutia poškodeného, ale v súlade s aktuálnym stavom medicínskych poznatkov - lege artis. Pracovná neschopnosť nie je nevyhnutným definičným prvkom, ale môže byť indikátorom trvania poruchy zdravia.

Ad 2) Časový aspekt, teda určenie pojmu "dlhší čas" ako doby najmenej 42 kalendárnych dní, teda 6 týždňov dlhodobo vyplýva z judikatúry.

Ad 3) Závažné ovplyvnenie zvyčajného spôsobu života znamená citeľný zásah do zvyčajného spôsobu života poškodeného, teda vyžaduje sa vyššia intenzita ovplyvnenia zvyčajného spôsobu života. To vyplýva z porovnania formulácie "sťažený obvyklý spôsob života" podľa odseku 2 a "závažne ovplyvňovala obvyklý spôsob života" podľa odseku 4. Na stanovenie naplnenia definičného znaku je potrebné porovnanie spôsobu života poškodeného pred tým, ako bol na ňom spáchaný predmetný trestnoprávne relevantný skutok, a po tomto spáchaní.

Za trvanie závažného ovplyvnenia zvyčajného spôsobu života sa ako indikátor považuje doba liečenia. Doba závažného ovplyvnenia zvyčajného spôsobu života však môže byť dlhšia ako doba liečenia. Život poškodeného môže byť ovplyvnený poruchou zdravia aj po skončení poskytovania zdravotnej starostlivosti.

Z obsahu skutku, ako ho ustálil súd prvého stupňa v skutkovej vete svojho rozsudku, s ktorým sa krajský súd bez zmeny stotožnil vyplýva, že obvinený opakovane, po dlhší čas sexuálne zneužíval viaceré poškodené, osoby mladšie ako pätnásť rokov, zneužil ich na výrobu pornografického diela, a ohrozoval tým ich mravnú výchovu, čím im spôsobil ťažkú ujmu na zdraví. Uvedeným konaním naplnil všetky zákonné znaky trestných činov:

- pokračovacieho obzvlášť závažného zločinu sexuálneho zneužívania podľa § 201 ods. 1, ods. 2 písm. a), ods. 3 Trestného zákona v znení do 31. decembra 2020 s poukazom na § 138 písm. b), písm. j), § 123 ods. 3 písm. i) Trestného zákona v súbehu s prečinom ohrozovania mravnej výchovy mládeže podľa § 211 ods. 1, ods. 3 písm. a) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. b) Trestného zákona,
- pokračovacieho obzvlášť závažného zločinu sexuálneho zneužívania podľa § 201 ods. 1, ods. 2 písm. a), ods. 3 Trestného zákona v znení do 31. decembra 2020 s poukazom na § 138 písm. b), § 123 ods. 3 písm. i) Trestného zákona,
- zločinu výroby detskej pornografie podľa § 368 ods. 1, ods. 2 písm. b) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. b) Trestného zákona.

Bez ohľadu na skutočnosť, že obvinený vo svojom dovolaní nespochybňoval len právnu stránku veci ako tvrdil, konkrétne aplikáciu kvalifikačného znaku „ťažkej ujmy na zdraví“ ako súčasť kvalifikovanej skutkovej podstaty trestného činu podľa § 201 ods. 3 písm. a) Trestného zákona, ale zároveň namietal aj skutkové zistenia, ktoré tvorili základ tohto právneho záveru (tým, že spochybňoval vo veci vykonané dôkazy, najmä závery znaleckých posudkov vypracovaných na poškodené), dovolací súd poukazuje na to, že v konaní o dovolaní je (s výnimkou prípadu podľa § 371 ods. 3 Trestného poriadku, teda dovolania ministra spravodlivosti) viazaný právoplatne zisteným skutkovým stavom. Preto sa dovolací súd zaoberal výlučne tým, či následky na zdraví jednotlivých poškodených uvedené v skutkovej vete rozsudku odôvodňujú právnu kvalifikáciu skutku podľa § 201 ods. 3 písm. a) Trestného zákona v podobe spôsobenia aj následku „ťažkej ujmy na zdraví“ poškodeným, teda či obvinený nebol uznaný vinným z prisnejšieho trestného činu, než ktorý zodpovedal skutkovým zisteniam.

K právnej kvalifikácii ohľadom namietaného preto najvyšší súd uvádza, že zo znaleckých posudkov z odvetvia psychiatria týkajúcich sa poškodených vyplynuli nasledovné závery: „Pri Posttraumatickej stresovej udalosti (PTSD) sa jedná o duševnú poruchu, pri ktorej je plne zachovaná schopnosť správne vnímať a vypovedať. Znalkyňa MUDr. R. T. v prípravnom konaní bodové hodnotenie sťaženia

spoločenského uplatnenia určila na 1300 bodov u poškodených a spočíva v obmedzení spoločenskej života, v obmedzení ich plnohodnotných životov pri hľadaní a voľbe partnera. Následky sú dlhodobé s nepriaznivou a neistou prognózou, majú preukázateľne nepriaznivý vplyv na uplatnenie poškodených v osobnom živote. PTSD je v príčinnej súvislosti so sexuálnym obťažovaním od detského veku. PTSD vzniká, ak jedinec a jeho celistvosť je ohrozená závažnou udalosťou, medzi ktoré môže patriť aj sexuálne zneužívanie, len na základe vonkajších závažných činiteľov. Všetky poškodené neboli obmedzované v obvyklom spôsobe života čo sa týka návštevy škôl, dochádzok, plnenia si povinností, ale išlo u nich o obmedzenie v citovom živote v spoločenských aktivitách, zlyhávali vo vyššom veku v partnerských vzťahoch, trpeli prejavmi PTSD -jednalo sa o vysokú intenzitu.... Obmedzenia trvajú od okamihu, kedy boli obťažované a postupne si uvedomili, čo sa deje. Doba trvania je individuálna, nedá sa povedať ako dlho môžu prejavy PTSD pretrvávajúť, je dôležité, aby jedinec navštevoval psychológa, psychiatra, aby sa vedel s prekonanou životnou situáciou lepšie vyrovnáť. Poškodená E. A. uvádzala, že intenzita sa zmiernuje z dôvodu návštevy psychologičky a pomáha jej manžel. U F. H. ťažkosti pretrvávajú, návštevu psychológa a psychiatra odmieta. U K. H. a Q. W., ktoré majú trvalo partnerské vzťahy sa intenzita zmiernuje. Pri poškodenej U. G. aj naďalej v súčasnosti prebieha psychiatrická liečba s uvedenými diagnózami, ktorú absoljuje v jej ambulancii, nakoľko po dosiahnutí 18. roku života nemohla byť naďalej ošetrovaná v pedopsychiatrickej ambulancii. Absoljuje aj individuálnu psychoterapiu u psychológa. Jej stav sa pri užívaní psychofarmák a psychoterapii postupne zlepšuje, stavy úzkosti, strachu, flashbacky sa zmiernujú... Prognóza pretrvávania príznakov PTSD v čase vyšetrení poškodených nebola dobrá v zmysle pretrvávania stavov strachu, úzkosti, spoločenského zlyhávania, emočnej a afektívnej lability, so zvýšenou dráždivosťou v minimálnych situáciách, podnetoch. V partnerských vzťahoch môžu zlyhávať, vzhľadom na to, že udávali citovú chladnosť, nedostatok empatie. Dĺžka pretrvávania príznakov PTSD závisí od jedinca, ako sa dokáže vyrovnávať s touto poruchou, môže to byť rok, 10 rokov, ale aj celý život, nedá sa to presne a jednoznačne určiť. V prípade, ak by sa poškodené podrobili liečeniu psychiatrickému, alebo psychologickému, trvalo by určite viac ako jeden rok. O ustálenosti stavu sa môže hovoriť tak po troch rokoch liečby, to znamená, že buď sa stav plne upravil, alebo ťažkosti ešte pretrvávajú. Poškodené si síce vedeli zabezpečiť obvyklý spôsob života, ale na druhej strane ich život bol v dôsledku konania obžalovaného obmedzený závažným spôsobom. Poškodené dokázali ráno vstať z postele, dokázali ísť do školy, do práce, dokázali nakúpiť, postarať sa o hygienu, o seba, ale trpeli stavmi PTSD, ktorá ich na obvyklom spôsobe života obmedzovala v tom zmysle, že všetky tieto aktivity, ale hlavne aktivity, čo sa týka spoločnosti, sociálneho zázemia, partnerského vzťahu vyžadujú nadmerne veľa energií a sily, aby tieto aktivity zvládali, aby neboli voči okoliu, voči kolektívu, kolegom agresívne, výbušné, aby dokázali ráno vstať a plniť tie aktivity.“

Dovolací súd, vzhľadom na svoju viazanosť skutkovými zisteniami učinými súdmi nižších stupňov, ktoré nie je oprávnený meniť ani dopĺňať, dôvodne uzavrel, že rozhodnutia súdu prvej inštancie, ako aj odvolacieho súdu vychádzajú zo správneho právneho posúdenia skutkového stavu zisteného v trestnom konaní. Pre dovolací súd sú rozhodujúce skutkové zistenia, podľa ktorých obvinený spáchal skutky tak, ako sú opísané vo výrokovej časti rozsudku súdu prvého stupňa, s ktorého skutkovými závermi sa v celom rozsahu stotožnil. Takto ustálenému skutkovému stavu plne zodpovedá aj právna kvalifikácia skutku, vrátane kvalifikačného znaku podľa § 123 ods. 3 písm. i) Trestného zákona. Dĺžka liečby duševného stavu poškodených popísaná nimi, verifikovaná svedeckými výpoveďami svedkov, ale najmä vymedzená v znaleckých posudkoch na ich osoby napĺňa všetky požiadavky vyplývajúce z ustálenej súdnej praxe. V skutkovej vete súd prvého stupňa presne vymedzil, že poškodeným bola spôsobená dlhší čas trvajúca vážna porucha zdravia, ktorá pretrváva od detstva do súčasnosti, s presným popisom ako sa u poškodených prejavovala, vrátane terapií, ktoré poškodené absolvovali, resp. ešte stále absolvujú. Rovnako je táto porucha zdravia súdom prvého stupňa veľmi podrobne popísaná aj v odôvodnení rozsudku. Z popisu poruchy zdravia poškodených uvedeného v znaleckých posudkoch jednoznačne vyplynulo, že im táto bránila dlhšiu dobu vo vedení obvyklého spôsobu života, aj akým spôsobom, teda že nemohli obvyklým spôsobom uspokojovať svoje životné potreby, sociálne potreby, nakoľko ich to stálo nadmernú energiu, prejavovali sa u nich zlyhania, emočná a afektívna lability, zvýšená dráždivosť a pod. Z vykonaného dokazovania teda jednoznačne vyplynulo, že doba závažného ovplyvnenia zvyčajného života poškodených bola dlhšia, ako doba liečenia, viaceré z poškodených sa

liečia dodnes a život tých, ktoré liečbu neabsolvujú, je doposiaľ veľmi nepriaznivo ovplyvnený závažnými poruchami ich mentálneho zdravia.

Vzhľadom k uvedeným skutočnostiam nie je možné súhlasiť s argumentami obvineného, že znalecké posudky neohraničili dobu liečenia poškodených. Súd prvého stupňa veľmi podrobne a náležite presvedčivo zdôvodnil naplnenie kvalifikačného znaku spôsobenia ťažkej ujmy na zdraví poškodených, keď vychádzal dôsledne z vykonaného dokazovania, jednak z výpovedí najmä poškodených, ale aj svedkov, listinných dôkazov, či znaleckých posudkov týkajúcich sa zdravia poškodených. Z dôkazov vyplynulo, že život všetkých poškodených bol od detstva pod vplyvom trestnej činnosti obvineného negatívne ovplyvnený poruchami ich zdravia, pričom toto ovplyvnenie pretrváva dodnes, a len u niektorých poškodených sa vplyvom intenzívnej psychiatrickej liečby ťažkosti zmierňujú. Znalkyňa jednoznačne uviedla, že liečba poškodených by presiahla jeden rok a o ustálení ich zdravotného stavu by sa mohlo hovoriť až po absolvovaní trojročnej liečby.

Konajúce sudy považovali právnu kvalifikáciu konania obvineného aj ako zločin sexuálneho zneužívania podľa § 201 ods. 3 Trestného zákona preto správne za plne zodpovedajúcu konaniu popísanému v skutkovej vete rozsudku. Ich závery ohľadom naplnenia všetkých zákonných znakov aj takejto právnej kvalifikácie obvineným považoval aj najvyšší súd za zodpovedajúcu vykonanému dokazovaniu, preto dovolací dôvod podľa ustanovenia § 371 ods. 1 písm. i) Trestného poriadku nepovažoval za naplnený.

Podľa § 371 ods. 1 písm. h) Trestného poriadku dovolanie možno podať ak bol uložený trest mimo zákonom ustanovenej trestnej sadzby alebo bol uložený taký druh trestu, ktorý zákon za prejednávaný trestný čin nepripúšťa.

Uložením trestu mimo zákonom ustanovenej trestnej sadzby sa rozumie uloženie „počítateľného“ trestu (trest odňatia slobody, trest domáceho väzenia, trest povinnej práce, peňažného trestu, zákaz činnosti, zákaz pobytu, trest zákazu účasti na verejných podujatiach a trest vyhostenia) pod dolnú hranicu zákonom ustanovenej trestnej sadzby, ako aj uloženie takéhoto trestu nad maximálne povolenú výmeru.

V rámci dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. h) Trestného poriadku nemožno namietať neprímeranosť uloženého trestu, ale výlučne iba to, že trest bol uložený mimo zákonom ustanovenej trestnej sadzby alebo bol uložený taký druh trestu, ktorý zákon za prejednávaný trestný čin nepripúšťa. Vzájomný vzťah dovolacích dôvodov podľa § 371 ods. 1 písm. i) Trestného poriadku a § 371 ods. 1 písm. h) Trestného poriadku je pritom taký, že prvý z nich je všeobecným hmotnoprávnym dôvodom a druhý špeciálnym hmotnoprávnym dôvodom vzťahujúcim sa k výroku o treste. Z logiky tohto vzťahu potom vyplýva, že samotný výrok o treste okrem prípadov nesprávnej aplikácie ustanovení kogentnej povahy viažucej sa k rozhodovaniu o treste môže byť napadnutý prostredníctvom nie všeobecného, ale len prostredníctvom špeciálneho dovolacieho dôvodu, ktorý sa viaže k takému výroku (pozri stanovisko trestnoprávneho kolégia najvyššieho súdu zverejnené v Zbierke pod č. 5/2011).

Obvinený v rámci vyššie spomenutého dovolacieho dôvodu namietal, že mu bol uložený trest mimo zákonom ustanovenej trestnej sadzby, nakoľko z dokazovania nebolo možné uznať právnu kvalifikáciu jeho konania aj podľa § 201 ods. 3 Trestného zákona.

Vzhľadom k tomu, že najvyšší súd sa už vyššie dostatočne vyjadril k správnosti právnej kvalifikácie konania obvineného, uvádza, že pre trestný čin sexuálneho zneužívania uvedený v ustanovení § 201 ods. 3 Trestného zákona bolo možné uložiť trest odňatia slobody na dvanásť až pätnásť rokov. Súd prvého stupňa v odôvodnení svojho rozhodnutia ozrejmil jasný postup, ktorým sa riadil pri ukladaní trestu obžalovanému, keď uviedol, že: „Obžalovaný sa dopustil dvoch obzvlášť závažných zločinov, jedného zločinu a jedného prečinu, z uvedeného dôvodu sa mu ukladá úhrny trest podľa prísnejšie trestaného činu, ktorým je sexuálne zneužívanie so sadzbou dvanásť až pätnásť rokov, kde sa horná hranica, nakoľko obžalovaný spáchal samotnými skutkami zločiny zvyšuje o jednu tretinu, teda trestná sadzba je v prípade obžalovaného 12 až 20 rokov. U obžalovaného bola zistená poľahčujúca okolnosť vedenie riadneho života a prirážajúca okolnosť spáchanie viacerých trestných činov. S prihliadnutím na doterajší

riadny život obžalovaného, ako aj nato, že absolvovanie ústavného liečenia môže napomôcť k tomu, aby sa stíhanej trestnej činnosti nedopúšťal, pričom k iným trestným činnostiam nemal sklony je primeraný trest blízko dolnej hranice trestnej sadzby 13 rokov. Dĺžka tohto trestu dostatočne vyjadruje morálne odsúdenie páchatela a súčasne je schopná odradiť aj iných od páchania trestnej činnosti. V súlade s § 48 ods. 4 Trestného zákona súd zaradil obžalovaného do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia s ohľadom nato, že v ostatných sférach viedol riadny život, keďže nebol trestne ani priestupkovo postihnutý, v zamestnaní bol hodnotený veľmi pozitívne a tiež aj vo výkone väzby sa správal riadne. Súd uložil prepadnutie vecí - mobilného telefónu zn. Sony ERIKSON, CYBER-SHOT čiernej farby so SIM kartou Eurotel a kartou zn. SANDISK vydané obžalovaným pri domovej prehliadke dňa 08.11.2021, nakoľko išlo o vec, ktorá bola na spáchanie trestného činu výroby detskej pornografie použitá. Súd uložil obžalovanému ochranné sexuologické liečenie ústavnou formou, nakoľko mu bola konštatovaná sexuálna deviácia a túto formu odporúčala znalkyňa za účelom lepšej kontroly výsledku liečenia. Súd obligatórne uložil obžalovanému ochranný dohľad a to v trvaní 3 roky, t.j. na hornej hranici vzhľadom nato, že trestné činy boli páchané dlhodobo v priebehu 20 rokov, a celkovo bolo poškodených 5 osôb, pričom vzhľadom na zistenú sexuálnu deviáciu je potrebné sledovať v záujme predídania obdobnej činnosti život obžalovaného po prepustení z výkonu trestu po najdlhšiu možnú dobu.“

Najvyšší súd konštatuje, že obvinenému uložený trest odňatia slobody je vzhľadom na vyššie uvedené okolnosti zákonný. V posudzovanej veci ide o taký druh trestu, ktorého uloženie zákon za najprisnejší (za vinu mu kladený) trestný čin, z ktorého bol obvinený uznaný za vinného pripúšťa, a rovnako tak výmera tohto trestu je v rámci zákonnej trestnej sadzby. Je nutné zdôrazniť, že výška trestu, ktorá bola obvinenému uložená je v blízkosti spodnej hranice podľa zákona upravenej trestnej sadzby napriek tomu, ako dlho sa skutkov dopúšťal, a že ich obvinený spáchal na piatich poškodených. Konajúce súdy dospeli k správne mu záveru, že takýto trest je zároveň aj vyslovene potrebný na nápravu a prevýchovu obvineného a ochranu spoločnosti, zohľadniac predovšetkým charakter trestnej činnosti kladenej mu za vinu, ktorej objektom sa stali najzraniteľnejšie osoby (deti), ale aj závažné následky, ktoré konanie obvineného zanechalo na životoch poškodených.

Vzhľadom na uvedené skutočnosti Najvyšší súd Slovenskej republiky dospel k záveru, že v predmetnej veci nie sú splnené obvineným uvádzané dôvody dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. h), písm. i) Trestného poriadku, a z tohto dôvodu dovolanie obvineného na neverejnom zasadnutí podľa § 382 písm. c) Trestného poriadku odmietol.

Rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.